

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

(„PINCZEREK LAPJA.”)

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi-segéddek érdekeit felkaroló szakközlöny.

„Az első magyar orsz. pinczemesterek és pinczemunkások egylete”, a „Budapesti kávéház segéd-egylete”, a „Szatmár-Németi pinczer-egylete”, a „Szekesfejérvári pinczer-egylet”, a „Szombathelyi pinczer betegsegélyző-egylet”, a „Győri pinczer-egylet”, a „Révkamarai vendéglősök- és kávéosok ipartársulata”, az „Aradi pinczer-egylet”-nek, a „Szabadkai pinczer-egylet”-nek, az „Aradi vendéglősök- és kávéosok-egyesülete”-nek, az „Újvidéki szállodások, vendéglősök- és kávéosok ipartársulatának”, a „Miskolczi pinczer-egylet”-nek és a „Kassai vendéglősök, kávéosok, koremszárosok- és pinczerek-egylete”-nek

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 5-én és 20-án.

Előfizetési ár:

Egész évre 6.— Felévre 3.—
Háromnegyed évre . 4.50 Évesnegyedre 1.50

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

IIHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. kerület, Klauzál-utca 2-ik szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

Országos vendéglős kongresszus.

A budapesti száll. vend. és koremsz. ipartársulatának nagyérdemű elnöke Gundel János ur a következő körlevelet intézte a t. szaktársakhoz.

Felhívás!

Széles e hazában, az ország ezeréves fenállásának alkalmából, ugy ipari, mint kereskedelmi téren egy jobb jövő megalkotása czéljából nagyszabású mozgalom indultak meg, melyeknek egy közös czéljuk van: a mult tapasztalatai alapján az ipart és egyéb rokonágakat a megillető színvonalra emelni s mindazon hátrányokat és sérelmeket eltávolítani, orvosolni, melyek azt eddig gátolták.

Ily értelemben indult meg egy nagyobb horderejű mozgalom a szombathelyi vendéglős társaink körében, mely kezdetben helyi érdekű mozgalom, mind tagasabb tért foglalt, míg általános visszhangra talált vidéki szaktársaink s a rokon társulatoknál és ezeket is felétele, mindinkább égető szükségé vált egy országos vendéglős kongresszusnak egybe hívása.

Alulírott ipartársulat azon közkívánalomnak, — hogy az egybehívandó országos vendéglős kongresszus megtartása helyéül Budapest, szeretett hazánk székesfővárosa jelöltetett meg — engedve, elhatározta, a Budapestben tartandó országos vendéglős-kongresszus szervezését elvállalja.

Az 1896. évi június hó 19-én tartott ülés határozatához képest alulírott ipartársulat a Budapestben megtartandó országos vendéglős-kongresszus határidéjéül legkésőbb folyó évi szeptember hó második harmadát tűzi ki.

A fenti határozat értelmében egyttal az ipartársulat felhívja az összes rokon társulatokat, mikép az országos kongresszuson való részvételüket, valamint azon sérelmeiket és panaszait, melyeket iparunk érdekében, vagy az ipar emelése czéljából napirendre vétetni óhajtanak, legkésőbb 1896. évi augusztus hó 1-éig alulírott ipartársulatnál (Buda-

pesten, IV. ker., Himző-utca 1. sz. a.) mulhatatlannal bejelenteni sziveskedjenek. A beérkezendő javaslatok és indítványok alapján fog aztán a végleges napirend megállapíttatni, valamint akkor fognak az előadók kijelöltetni, ezek megtörténte után pedig a meghívók szétküldetni.

Azon reményben, hogy felhívásunk minél szélesebb körben fog támogatásra találni, mert sikeres eredmény csakis az esetben érhető el, ha ezen megtartandó kongresszuson minél tekintélyesebb számban vendünk részt.

Hazafias üdvözlettel a budapesti szállodások, vendéglősök és koremszárosok ipartársulata nevében:

Gundel János.
elnök.

Muhr György.

Nyílt felhívás tagtársainkhoz.

(Z. A. G.) A szombathelyi vendéglősök érdekeoportjának mult számunkban közölt körlevelére vonatkozólag felhívjuk összes tisztelt

szaktársainkat, hogy csatlakozzanak ahhoz a mozgalomhoz, a melynek élére állni, ha ez iránt az óhaj általánosan kifejezést nyer, a nagyérdemű Gundel János elnöklete alatti budapesti száll. vendégl. és koremsz. ipartársulata nem fog habozni.

Mit akarunk mi?

Csak azt, a mihez üzletünk természeténél fogva jogunk van: Varga, ne tovább a kaptánál!

Akarjuk, hogy a szatócsok és kereskedők ne mérjenek italt, mert hiszen mi sem mérünk szalonált, gyertyát, nem árulunk fát, szenet, tűt és czérnát s nem törődünk írónal, tintával és iskolás gyermekek irófűzetivel.

Ez a szatócsok és nagyban a fűszerkereskedők üzletköre.

Valami három évtizede, hogy lassankint divatba jött a kiskereskedésnek ez a jellegnékülisége. Ma a szatócs vagy fűszerkereskedő épen oly joggal nevezhetné magát vendéglősnak, mert a mit egy vendéglős nyújt, a meleg étel leszámításával, ugyanazt adja a szatócs vagy fűszerkereskedő is. A vendéglős ellenben nem versenyezhet egyikkel sem, a miből következik, hogy minden előny a szatócsoké és fűszereseké, s minden hátrány a vendéglősöké.

Ez pedig lehet törvényes állapot, de sem nem jogos, sem nem méltányos. Miután pedig a törvényt újabb törvény jövétheti, nekünk a méltányosságból folyó jogunk ezért küzdeni, de küzdelmünk csak úgy vezethet sikerre, ha valamenynyen helyt állunk igazságos követeléseink mellett.

Ezért szükséges a vendéglősök országos kongresszusa, a mely azonban csakis úgy érhet el eredményt,

ha nem csupán az ipartársulatok, hanem az összes ipartársulattal nem bíró nagy városok és községek megbízottakat küldenek, a kik azután együttesen tölemelik tiltakozó szavukat olyan viszonyokkal szemben, melyek eddig is számtalan áldozatot követeltek érdemes tagtársaink köréből.

Mi tehát felhívjuk összes vidéki társainkat, hogy *tekintet nélkül ottani ipartársulat létezésére, városonkint, nagyközségeinkint és járasonkint fájjenek össze*, küldjenek megbízottakat az országos kongresszusra és értesítsék erről a határozatról a budapesti száll. vendégl. és koresem. ipartársulatának elnökét: *Gundel Jánost*, a kinek nagy tekintélye maga elég biztosíték a siker valószínűségére, vagy pedig jelentkezzenek lapunk szerkesztőségénél, mert semmi sem könnyebb mint ezt a viszonyok által helytelennek bélyegzett törvényt (1888. XXXII. t. cz. 8. §. különösen) jóval megfelelőbbel helyettesíteni.

A kongresszus másik feladata lenne a regálé kérdés megoldása, a mi 1898-ban napirendre fog kerülni.

A vendéglősöknek semmi sem könnyebb, mint akkor megyénkint összeállva, kibérelni a regálét, a minek módoszatait megállapítani szintén a kongresszus van hivatva.

Végül ki kell eszközölnünk, hogy a leányok kizárassanak a fel-

szolgáló vendéglői személyzet közül, ahol eddig sem tettek egyebet a titkos prostitúció terjesztésénél. Az a mosoly, a melylyel egy ilyen angyal jutalmazza vendégét, úgy sem hajt a gazda konyhájára semmit, de igen gyakran oka szerelmi rémregényeknek, családok elzűllésének, hivatalnoki sikkasztásoknak és sok egyébnek, a mi a lapok rövid híreiben végződik, vagy ott kezdődik és a törvényszéki csarnok rovataiban nyer befejezést esztendőkre menő felegyház és válópörrel.

Ere pedig tisztességes vendéglősnek nincs szüksége.

Ezeknek a kérdéseknek kell tisztázódnia a kongresszuson, *azért fel taglársak országszerte, vegyelek részt minél számosabban a kongresszuson!*

A vendéglősök kongresszusa.

Az egész magyar hazában élénk érdeklődést keltett a kongresszus megpendített eszméje. *Erős viszhang felé a szombat-helyi ipartársulat hívó szövegére*, mely nem hangzott el árva, eredménytelenül, mint a pusztába kiáltó ember szava.

Megnyitottak már a kis források, melyeknek gyöngyöző habjai mind egy közös irány felé futván össze, hatalmas folyamat képeznek, a mely méltóságosan hömpölyög tova, elsőpörve, megsemmisítve minden gátat, a mely utját szegni merészkedik; a lelkes felhívás nem maradt eredmény nélkül, mert már egymást érik a levelek hazánk legkülönbözőbb vidékeiről és mind, de mind a kongresszus mellett vannak, melynek létesülése

most már bizonyos és, mint a megindult lava, visszatartatlanul, elementáris erővel tör a cél felé.

Hogy mi a ezélya a kongresszusnak, azt jól tudjuk mindnyájan: a bajaink orvoslása. Hisz mindnyájunknak nem egy óka van a panaszra, mindnyájunk várja már évek óta a szebb napok, jobb idők elérékezését, de hiába. Láthatjuk most már, hogy győző sőhajtozással, egyenkint elhangzott panaszkodással mire sem megyünk; összeláunk tehát egybe valamennyien a mikor sőhajtásaink viharra, valamennyien menydörgéssé erősödnek, a mely megreszketteti a bűnösök szívét és megnyugtítja az igazakat, mivel látják, hogy van még hatalom, a mely pártukat fogja.

Hogy a hatás minél erősebb, minél biztosabb legyen, jelenjünk meg teljes számmal ezen a mi kongresszusunkon. Ne csak az ipartársulatok, mint ilyenek, képviseltessék magukat, hanem az egyesek is vegyenek benne részt, hisz nem annyira az ipartársulat, mint inkább az egyesek érdekeiről van itt szó.

Ahol nincs ipartársulat, ott álljanak össze a szaktársak és bízzanak meg valakit képviseltetésükkel. A ki valamely vidéken magánosan van, és *egyik ipartársulatba sem tartozik, az jőjön el maga.*

Egyszóval igyekezzék följutni a kongresszusra *mindenki, ha nem is mint megbízott*, hogyha gondolja, hogy itt az ő érdekeit is szem előtt fogják tartani és ha gondolja, hogy szavával a közös ügynek hasznára lehet.

Fődolgo, hogy minél többen legyünk.

A leveleket kérjük szerkesztőségünkbe intézni minél előbb. Esztelges fölvilágosításokkal lapunk egy a közlendő részletesebb program, mint szerkesztői üzenetek és magánlevelezések után szives készséggel szolgál. *Eljén a vendéglős kongresszus!*

Avar.

VENDÉGLŐSÖK LAPJA TÁRCZÁJA.

A mezőn.

(Főv. Lapok.)

A nap benéz az ablakon,
A hol lakom,
Ragyogva, álmat oszlatón.
Aludni többé nem tudok,
Felöltözöm s megyek, futok,
Futok ki nyakra főre,
A szomszédos mezőre.

Vidám pacírta már dalol,
Nótája szől

A végtelen kékség alól.
Nincs a bohónak semmije,
Mégis dalol szegény feje,
Danolgat egyre szépen
A lég sugár-olében.

Nem hallik ember hangja. Csak
Vén, hallgatag
Fák közt morajlik a putak.
Parasztlegény halkán fűtől,
Mig keskeny dombját szántja föl.
Friss, mint a rétek zöldje,
S erős mint barna földje.

Azt sugja minden ifjú ág,
Minden virág:

„Köszöntelek te szép világ,
Te nyájas ég, meleg sugár!
Gyors elmulás a vége bár,
En semmitől se félek,
Csak élek, élek, élek!

Bolyongok én is boldogan,
Csak ugy magam,
S lelkemben újra dal fogan.
Érzem, hogy a halál se más,
Csak folytonos föltámadás
Kihajtó fűben, fűben,
Virágok illatában!

Érezlek ó nagy Alkotó,
Te bölcs, te jó,
Magudról mindig halgató!
Érzem, mily szép a földi lét,
S mély áhitattal száll feléd
— Mig látok, hallok, élek —
A halhatatlan lélek!

Ábrányi Emil.

Tévedések csalódása.

— Irtá: Z. A. G. —

Az ezredik év egyik reggelén, mintán elejétől végeig bujtam Budapest valamennyi napilapját, unalmamban elkezdtem a kis hirdetések közt böngészni. Ha az embernek

tizkor van dolga, tizedfél órától kezdve bajos másként agyonlítani a közbeeső rövid időt.

A különböző kedves, kedvesebb és legkedvesebb című hirdetés közt egy tínt föl nekem és ez is csak azért, mert valamennyi lap közölte.

Szölt pedig a hirdetés ekképen:

Azt az urat keresem, a ki 1866-ban megkérte kezemet. Ma már szabad hozzá mennem. Ha ismételní akarja, hogy szeret, örömet meghallgatom. Árva vagyok és gazdag. Czim a kiadóhivatalban.

Tünődni kezdtem.

Egy ötven év körüli árva! Nem rossz! Tovább füztem gondolataimat.

Harmincz év előtt . . . igen, akkor volt, megkértem egy szőke angyal kezét. Margit szeretett, de közsivű szülei szegénynek tartottak a gazdag örökösnehöz. Hosszas ömlengés és epedés után beköszöntött a nap, a melyen utójára találkoztunk. Majd a levelezés is elmaradt. Elkeseredésben beálltam katonának s a königgrætzti futás után már nem is emlékeztem vissza szerelmemre.

De Margit nem felejtett el. Az angyal hű maradt. Legalább erre vallott a kis hirdetés, a mely csak tőle származhatott és csak nekem szólhatott.

Ó tehát nem ment férjhez, valamint én sem nősültem meg. Bizvást elmondhattam neki, hogy én is hű maradtam első szerelmemhez. Azt ugysem tudhatta meg, hogy közhé vagy ötször kikoszarattak.

A borraivaló Kérdése.

— Levél a szerkesztőhöz egy pinczértől. —

Sok vitaközös tárgyat képezte már az a kérdés, hogy a vendégek nagylelkűségétől függő borraivalót el lehetne törölni.

Igen ám, de ezt nem fogadják el azok, akiknek a borraivaló sokkal többet jövedelmez, mint a meghatározott fizetés. Másrészt nem fogadják el azért sem, mert nem találtak még meg a módot, hogy miképp is lehetne a borraivalót eltörölni.

Tudtommal egyszer Nérey Dezső ur, a Budapesti kávé ipartársulat alelnöke, foglalkozott ezzel a kérdéssel a kávéipar szakközgyűlésben, de ő sem adta meg a helyes megoldást. Ő odanyilatkozott, hogy a pinczérék ne fogadják el a borraivalót, akkor a vendég meg fogja adni a pinczérnek is a tisztességes megszólítást és társadalmilag is jobban el lesz ismerve. Igen, ez nagyon helyes! Csak azt nem írta meg, hogy ha a borraivalót eltörlik, a főnökök mily fizetésben részesítik alkalmazottaikat, mert azt az egész világ tudja, hogy semmiféle alkalmazottak nincsenek oly rosszul fizetve, mint éppen a pinczérék. A főnök urak nagyon jól tudják, hogy az alkalmazottak körülbelül mennyi borraivalót kapnak és aszerint fizetik őket. Sok főnököt nevezhetnék meg, aki alkalmazottainak semmi fizetést sem ad, sőt ellenkezőleg, az alkalmazottot fizet a főnöknek azért, hogy nála szolgálhat.

Ezen csak egy módon lehetne segíteni. A főnök adjon olyan fizetést a pinczérnek, amely anyagilag képesítse az alkalmazottat, hogy rá nem szorulva a borraivalóra, azt soha semmi szín alatt el ne fogadja.

Hír mérsékeltlen, de a tisztességes megelégedés elegendő fizetés lenne az első főpinczérnek havi 150—200 frt, a másodiknak havi 120—150 frt, a felszolgáló pinczéréknek pedig havi 90—120 frt.

Természetes, hogy itt csak a kávéházi személyzetről beszélek, mert a vendéglői alkalmazottakat más kulcs szerint kellene fizetni. Hogy a

főnök mi módon adjon ily fizetést az alkalmazottnak, arra is felelek. Emeljék föl az összes cikkek árát 20%-kal. A vendég a borraivaló eltörlésével szívesen megfizeti ezt az emelt árát s így a gazda sem károsodik, a közönség is elégedett és az alkalmazottak is jól járnak, mert valahára megülethetnek fizetésükből és tisztességes ember számba fognak menni, — vagyis jól fog lakni a kecske is, a káposzta pedig meg fog maradni.

Vegyük az általános napi bevételt 100 frtra, az emelt árak mellett ebből 120 frt lesz, vagyis a bevételi többlet napi 20 frtjával havi 600 frtra fog rugni. A 100 frt bevételű üzletekben szükség egy első s egy második fizető fizetés és három kiszolgáló, akiknek fizetése középszámmal (170+130+300=) éppen 600 frtra rugna. Csakohogy ebből levonandó a gazda által megfizetett bér és közt pénz, ami legalább havi 75 frtra meg 5 személynél s tisztán a gazda nyeresége lesz, vagyis csak középszámokat véve, a gazda nyeresége az új rendnél legalább évi 900 forint lenne.

Én ezt csak azért írom meg, mert e hó 5-én mind az üzletekben, mind az utcán oly cédulákat osztogattak elég meggondolatlanul, amelyek szerint a borraivaló megszűnt, ami ma még merő lehetetlenség.

Én magam amellet vagyok, hogy a borraivalót kuszóbbjék ki, de ezt csak a gazdák tehetik lehetővé, akik gondolják meg, hogy a mi érdekünk karöltve jár az övékkel.

Tisztelettel

Sándor.

A borhamisításról.

A Kulesár Ernő által szerkesztelt „Népvészér”-ből vesszük át a következőket:

„Az ezredéves országos kiállításra mintegy 800 bortermelő 2000 féle bort küldött be. Ezek a borok az ország minden részéről gyűlvén össze, Magyarország egész bortermelését képviselik. A földművelésügyi miniszter elrendelte, hogy a kiállításra beküldött borok az Országos vegytudományi intézet felügyelete

alatt vegyelemzés alá véssenek oly célból, hogy a vegyelemzés adatai maradóan anyagul szolgáljanak nemcsak általános borászati és tudományi célokra, hanem azért is, hogy azok a mesterséges borok készítésének és forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. XXIII. t.-cz. végrehajtásánál is, mint a természetes borok összetételére vonatkozó tájékoztató adatok felhasználhatók legyenek.

Nagyon örvendetes lehetne, ha az ország „minden részéről” bemutatnának a „termelő” Magyarország egész bortermelését, már t. i. az igazi bortermelést. Kiváncsiak vagyunk rá, mit mond majd az Országos kémiai intézet azokra a borokra, melyeket 8000 bortermelő 2000-féle minőségben, az ezredéves orsz. kiállításra beküldött.

Az országos kémiai intézett véleménynyilvánítása, kétségkívül igazossá lesz; de az is megeshetik, hogy a kiállításra beküldött borok közt, vegytudományi vizsgálatok alkalmával találnak oly minőségű borokat, a melyeknek a „termelői” az 1893. XXIII. t.-czikkel jönnek összeütközésbe.

A szőlő-pusztulás manapság már elfelejtett dolog; szorgalmas gazdák új ültetvényekkel iparkodnak a filloxera és a peronosporától okozott veszedelmen kifogni: és nem eredmény nélkül. A kormány is teljes odaadással rajta volt, hogy a szőlőpusztítás vidékein új szőlőtelepek létesítsenek. S hála az iparkodásnak, Magyarországon mostanáig a bortermelés örvendetes eredményt mutatott föl. Épen ezért kárthatos dolog, hogy egyes bortermelők hamisított borokkal árszadják el az országot, meg a külföldet is. És ebben a lelketlen üzérkedésben éppen az 1893. XXII. t.-cz. nyújt segédkezt az illetőknek. Az idézett törvénycikk hamisított borknak tekintti azt az eladásra szánt bort, a melybe bármilyen csekély mennyiségű vizet kevernek; ellenben megengedi, hogy az eladásra szánt borba, javításképen alkoholt, konyakot vagy esszenciákat keverjenek.

Szokatlan igazgatóság vért rajtam erőt. Beküldtem egy hardárt a kiadóhivatalba. Nem tudtam meg címét. T. E. I. betűk alatt kért választ.

Feleltem: „A kérő ismételn akarja, hogy szereti. Ő sem felejtett.

Két nap múlva levelet kaptam, a mely egykori eszményképem címét tartalmazta csupán.

Dobogó szívvel kerestem föl. A Galambuteza 43. sz. I. em. 5. a alatt lakott, bizonyosan saját házában, mert másként nem lakott volna első emeleten, a méregdrága belvárosban.

Becsüngengettem.

Szemrevaló czizusz nyitott ajtót. Kíváncsián végig nézett. Zavarba jöttem.

— Itt lakik ő nagysága . . . hm! — köhéscseltem, mert elfelejtettem a lakók jegyzékében megnézni nevét.

— Kicsoda? — kérdezte a leány.

— Hát . . . én bizony nem tudom . . . de ő nagysága rendelt ide.

— Kit jelentsék be?

— Naszódý számtiszt! — vágtam ki büszkén.

A leány beeresztett a szalonba.

— Ő nagysága mindjárt jön — jelentette és magamra hagyott.

Furcsa gondolatok kezdtek kóvályogni fejemben. Milyen lesz a találkozás? hideg? meleg? Szerencsére nem sokára nyílt az ajtó és belépett ő nagysága.

— Teringettét, de megvénült! — val-

lottam be magamnak és bizonyára ő sem tartott Adónisznak engem, mert idegenszerű kifejezéssel tekintett rám.

— Én kezdem meglehetősen együgyűen.

— Nagysád az a hölgy, a kit én 1866-ban megkértem?

— Igen — felelt méltó szellemességgel — és ön az az ur, a ki megkért?

Meghajtottam magamat.

— Én vagyok.

— Bizonyára nagyon megváltoztam azóta.

— Legkevésbé sem. Nagysád ma is ugyanaz, a ki akkor volt. De én, én! Bizony szépen megöregedtem.

— Ellenkezőleg. Ön ma is az az elegáns ur, a ki akkor volt, mikor . . .

— 1866-ban.

— Emlékszik még, mit mondtott?

— Szívembe véstem.

— Akarja újra elmondani?

— Csakis azért jöttem.

— Nos?

— Azt mondtam: Imádom, édes Margitom!

— Terézem!

— Parancsol?

— Édes Terézem . . . Teréz a nevem — magyarázta és szemrehányólag pillantott rám.

— Furcsa. Megesküdtem volna rá, hogy Margitnak hívták.

— Feledékeny! nem gondolt rám, mint én önmre!

— Esküszöm, hogy soha nem hagyott el akkori viszonyunk emléke.

— Hálátlan! és mégis elfelejtette a nevemet!

— Magam sem értem. De győződjék meg hűségéről. Ma is szemem előtt áll, hogy bucsuzunk el egymástól. Koresolyáztunk . . .

— Ah!

— Egy hideg téli reggelen . . .

— Bocsánat, egy gyönyörű nyári estén történt.

— A városligetben . . .

— Dehogy! Jenny nem én villájában. De ön nagyon homályosan emlékszik, kedves Pistám . . .

— Pista? . . . az én nevem Aladár.

Zavarba jöttünk. Egészen idegenek voltunk és soha még nem láttuk egymást.

A helyzet kínos és nevetséges is kezdett lenni. Nagytól lélekztem.

— Nemde — szóltam — én 1866-ban kértem meg nagysád kezét?

— Igen, uram.

— Most 1896 van, nagysád tehát harmincz évig várt, hogy feleljen kéresemre.

— Igen, uram.

— Kegyeskedjék majd 1926-ban elolvani a kis hirdetésekét. Akkor fogom ismételn kéresemet. Kezeit csókolom.

— És távoztam.

Ily szívtalan balul lőtt ki a jól indult másodvirágzás.

Látszik az idézett törvényezikben, hogy azt nem szakemberek komponáltak. Tudvalevő ugyanis, hogy a borsaportításnál a koresmáros vagy borkereskedő feltétlenül vizet használ, s hogy az így szaporított bornak meglegyen a kellő szeszfoka, alkohollal járul hozzá, amit a törvény már megenged.

Ugyanakkor megengedi az említett törvény az esszenciák stb. használatát is. Ezzel az ugynevezett esszenciás engedménnyel gyártják aztán uton-utón a mesterséges borokat; Tokaj, Ménes, Magyarád, stb. ékeskednek a mesterséges borok palackzáin. Határozottan állítható, hogy a koresmákban, borkereskedésben kimért borok kilencz-tized része, a legrosszabb pancsolás, mely a lelketlen üzérkedés netovábbjában kívül a közegészséget is veszélyezteti.

Azok a sokféle esszenciák, a melyeket „javításképen” a borba kevernek, tulajdonképen kéksav (cyan) vegyek s feltétlenül károsak az emberi szervezetre. A statisztika bizonyíthatja, hogy a gutaütésben elhaltak száma időről-időre növekszik. Ennek előmozdításában pedig nagy része van a borokhoz, pálinkákhoz kevert esszenciáknak.

Ha az az 1893. XXIII. t.-cz. megtiltja a bornak vízzel való szaporítását, mért engedi meg az esszenciákkal való bortermelést?!

A víz ugyan nem veszedelmes, ha akármilyen rossz borral keverik is; de az esszencia mindig ártalmas.

S az esszenciával kevert bort, arról a sajtóságon, pomádé-aromáról bárki azonnal felismerheti; míg ellenben a hamisított, alkohollal föleresztett borból csakis vegyileg lehet kimutatni a vizet.

Azt mindenki tudja, hogy a hamisított bornak főalkatrésze a víz. Ha tehát a böles törvény büntetendő eseteleménynek tartja, hogy a természetes bort, melyet kimérnek, vízzel keverjék, akkor kérjük az illető hatóságokat, hogy az 1893. XXIII. és az 1876. évi XIV. törvényezikkek rendelkezéseit lelkiismeretesen hajtsák végre.

A miért az 1893. XXIII. t.-cz. szigorú büntetést mond ki a borhamisítókra, elfelejtette ottan megmagyarázni, hogyan lehet a hamisított bort felismerni.

Megmondjuk hát.

Ismételve, hogy a borhamisításához legfőbb kellék a víz, íme tudja meg mindenki, hogy a legesekélyebb mennyiségű víz is, a melyet a borhoz kevertek, azooal és biztosan kimutatható diphenylamin muriatie, kénsavas oldatával. Az eljárás egyszerű. A kémlelésre vett borból egy cseppet porcellánlemezre öntött diphenylamin-oldatra öntünk; a legesekélyebb vízmennyiség jelenlétében a boreseppa diphenyloldaton erős kék színt nyer; míg a vízmentes boresepp változatlan marad. Félreértések kikerülése végett szolgáljon magyarázatul, hogy a természetes borban is megvan a természet adta víz, mint a bornedünek alkatrésze; ez a vízmennyiség azonban salórommentes s mint ilyen, a diphenyloldat-kémlelésre nem szolgál.

Olyan bolond borpancsoló megint nincsen, a ki a borhamisításához drága lepárolt vizet, vagy pedig a nagyon olcsó, de káros esővizet használja.

A víz ugyan még soha el nem vette az esztétikáknak; az alkohol azonban kárt tett és teszen. Nagyon ajánlatos, azt az 1893. XXIII. t.-czikket akként megprepalálni, hogy sem vizize ne legyen, sem pedig pancsolás. *Csete Lajos.*

Kávéházi élet.

— Irta: Antonides. —

Külföldi vendégeink nem győznek csodálkozni azon a rengeteg pompán, melyet nálunk a kávéház építés és berendezés terén kifejtének s a melyhez foghatóra a többi világvárosban nem akadunk sehol.

Nem emlíve a kelet piszkos oduit, amelyekre a hávéház neve valóban soha nem illett, megnevezhetjük akár London, akár Páris hasonló helyiségeit, nem fogjuk föltalálni bennök Budapest otthonos kávéházait.

A rideg angol életének minden kényelmét családja körében teremti meg vagy pedig klubjában keresi föl. A francia ellenben — ha már nem ül otthon — a bor- és sörméréseket szállja meg, hiszen még legelőbbiekül kávéházi is vendéglők voltaképen, amit nevük „Café-restaurant” legjobban bizonyít. Epen ezért a párisinak nem kell a nagy helyiség. Minél több apró fülke, ahol a mulatni vágyó szíve hölgyet elrejtetheti a közönség elől, — ez a francia szükséglete.

Azonkívül Párisban nem tartanak lapot. Ott mindenki, aki olvasni akar, megveszi a maga lapját az utcaféru előadásától s az, ami nálunk mindennapi jelenség, hogy egy zsámbos törzsvendég Budapest mind a tizenhat napilapjára ráüljön s a többi vendég hiába csöngessen örökig lapért, az merőben lehetetlen Párisban. A külföldön általában *mindenkül vész lapot* s a lapközlészség szokatlan.

Nemrég egy angolul utaztam Váczig. A kocsiiban egy eseh ült kívülünk, aki figyogatni akarva, hogy tud angolul, pókhendi bizalmaskodással kéte a lordtal lapját elolvastá.

Az angol barmész pillantást vetett rá kék szemével, majd megértve a kérést, metsző guynnyal felelt:

— Hát a kabátomat nem parancsolja talán?

Ugyanez a gyakorlatias felfogás nyilvánvaló abban is, hogy például a *klubokban senki sem olvassa az egész lapot*. A *Times* néha 8—10 ívből is áll. Mindenki egyet vesz a kezébe, ugy, hogy egy lapot néha tíz is olvassa egyszerre, ami tenger időtakarítás, mert folytonos ivesere lévén, mindenki szakadatlanul olvashat, holott órák-hosszant várhatnának egyre, míg az a tómerdek lappal elkészül. Alibion önzertese fiaik különben az utcai tüzadást sem ismerik. Az angol büszkébb, sem-hogy egy idegöntöl kérjen valamit; azt meg éppen minősíthetetlen szemtelenségnek tartja, ha egy idegen őt megállíthat meri esetleg sietős utjában.

A szláv népeknel a pálinka a főital. Hiszen eléggé ékesen szól az a jelenség, hogy a legtöbb kölni víz a szent Oroszországban fogy, ahol egyes kormányzóságokban a szeszárúsítás meg lévén szorítva, az előkelők ugy játszik ki a törvényt, hogy az illatszertönt nagy mennyiségben megrendelt kölni vízzel isszák le magukat.

Ezek az okok, amelyek magyarországon kívül más népeknel megakadályozzák a kávéházi élet kifejlődését. De Budapesti városágos tündérváros a kávéházaknak. A telivér budapesti nem vesz lapot a világrét sem, inkább ötször annyit kelt a kávéházban, hogy ingyen olvashassa a lapokat; továbbá a budapesti, ha csak hivatala nincs, a kávéházban végzi levelezését s fáva az otthontól, a hordárt odarendeli. Egy szóval a budapesti kávéház ugy szólván nappali, gyakran éjjeli ágya is a vendégeknek.

Ez magyarázza a hallatlan virágzást, amelynek a kávéházi ipar neki indult. A *Mitsch- és Reisenleiter-kávéház* 16, illetőleg 36 ezer frtos új berendezést követve a *Scannam*, az „*Emke*”, „*Elite*” és a *Balaton* kávéház 60 ezer forintos építéste, amit eddig hallatlan mértékben fokozott a *New-York*, amely már 200 ezer frtba került. Ha így haladunk, lehet végül még egy milliós kávéházunk is.

Csak egy előkelő kávéházunk maradt még régi, tiszteltreméltó egyszerűségében, a híjdani *Pilvax*-féle (majd *Schöja*, most *Sovanece*) korona-hercege-utcai kávéház, a tiszv szabadság-csarnok, ahonnan *Petőfi Sándor* 1848. márcziusban a nemzeti múzeum elő vezette az ifjuságot. Ez a kávéház arról is híres, hogy ott főzik Budapest legkitűnőbb kávéját. Ott maradt minden a régi, csak egyszer évenre, márczius 12—15-én jönnek össze *Sovanece*nel s ekkor, mintha féltistenek szentélyévé változnók Budapestnek ez a legrégibb kávéháza.

Máskor miniszteri tanácsosok, képviselők, ügyvédek és bírák törzsfészeke a híres helyiség. A mulató ifjuság tanyája a *Hannia*, *Balaton*, *Báthory* kávéház, míg a *Mitsch*-féle helyisége egyetemi hallgatók járnak. *Nemai* kávéháza pedig a fővárosi hivataloknak és belvárosi polgárok gyűlőhelye.

A többi kávéházunk nincsenek egyjellegű vendégei, mert közönségük a társadalom minden osztályát képviseli s csak együttesen volna megbíráható.

Jövő levelemben talán arra is ráterhetek.

Levelezés.

Salgótarján, 1896. július 8.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Ha épen az itt felhozottakat Tekintetességéd jónak véli kizűz tenni, ugy kérem fogor, erre.

Én mindig azok közé tartoztam, a kik a jóért és szépjért felkeszédni tudtak. Most is, a midőn látom, hogy egy oly fontos ügyről van szó, mint a melyet a szombathelyi ipartestület jogosan megindított, osztom az a szombathelyi ipartestület nézetében és magamévá teszem azt.

Jelenleg azonban csak erkölcsileg pártolom ezen szép eszmét.

Magamat ugyanis nem képviselhettem, mivel mostanában semmiféle ipartársulathoz vagy együlethez nem tartozom.

De igen is valék számtalan egyleteknek hasznos tagja.

Ha ügyünkben valami hasznosat tehetek, az ügybuzgalomban mindenkor az elsők közt fogok harcolni.

Én tehát örömmel idővölzöm a már küszöbön álló kongresszus eszméjét, valamint annak hasznos és érdemdes működését. Az előjövendő kongresszus napján majd csak jut részemre is egy esekély alkalom, a melynek alapján a nagy és nemes cél kiküzűdésében magam is részt vehetek.

Hazaifni idővölzettel maradtam tisztelőle.

Barabits Lajos.

Budapest, 1896. július 17.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Első sorban is helyet kérek b. lapja legközelebbi számában.

A „Budapesti Hírlap” 1896—195 számában a napilék rovatában olvasom, hogy a budapesti vendéglősök bécsi collegáikat meghívták az 1000 évi országos kiállításra. Nem tudom, mi igaz ezen dologban, de a fenti közlemény azt mondja, hogy a Sógorc a meghívást visszaütasítani készülnek? Ha ez a valóságnak megfelel, ugy első sorban tekintetes szerkesztő urnak kötelessége megkeríteni azon urak névsorát, kik a visszaütasításra szavaztak, a többi dologt én nyugodtan a budapesti vendéglősökre bízom, hol alkalom lesz kimutatni, mi a teendője minden tisztességes magyar vendéglősnek. Ezen dologt én is figyelemmel fogom kísérni, legabbb tudjuk, ki-vel vagyunk és kik ellen vagyunk.

Baráti tisztelettel:

egy veterán vendéglős.

Melléklet a „Vendéglősök Lapja” 5-ik számához.

Vészkiáltás!

JÓKAI MÓRTÓL.

Uraim! Szőlősgazdák! Talpra valamennyien!

Itt az uj ellenség! Nyakunkon a szőlőmoly!

A fillokszéránál, peronoszporánál gonoszabb féreg, mert ez a virágzó szőlőfürtököt emésztí el.

A keeskeméti, halasi szőlők már tele vannak vele! Az idei gyönyörűen ígérkező termésnek felét már lepusztították! Egész hazánkban el vannak már terjedve. Nálam is pusztítanak.

Észre lehet venni a jelenlétüket arról, hogy a virágzó szőlők fürtein barna gubanczok támadnak s azokkal együtt a virágzás után minden szem leperreg, az üres csutka marad ott.

Hernyója e pokolbeli féregnek olyan apró, mint a tojásból kikelt selyembogár, alig lehet rátalálni. Ha a fészkét ujjaink közt szétmorzsoljuk, ragadós lesz az ujj hegye, mint az enyvtől.

Felét már elpusztította az idei termésünknek, de még a másik felét is el fogja pusztítani, mert most átalakul pillévé, az ismét lerakja a petéit a szőlőfürtök kocsányaira s hat hét múlva már az uj ivadékok szőlőmoly a zöld fürtöket fogja lerágni.

Ezen a veszedelmen rögtön segíteni kell, még pedig teljes egyetértéssel, egyszerre minden szőlősgazdának, mert a molypille repül!

A védekezés először is abban áll, hogy kvaszsziaforgács és szappanfőzettel bepermetezzük jól a virágzó vagy elvirágozott fürtöket. Ez a kukacot megöli s a szőlőfürtnek nem árt meg.

Azután pedig a molypillék kirtásához fogunk. A molypille napal alszik a levél alatt, csak éjjel jön elő. Ennek az elpusztítása végett éjszaka tüzet kell rakatunkon száraz venyigéből a szőlőfürtöknek, annak a lángjába a molypillék belerohannak.

Hogy még biztosabban a tűzhöz legyenek csalogatva, ezt kell tennünk. Egy szem aszalt szilvát belemártunk almaseszbe (kapható minden droguistánál), azt a tűz közelében főlakasztjuk csernára. Ennek az illatára mind oda csábulnak a molypillék s a tűzbe rohannak. Ezzel a védekezéssel siessetek

szőlősgazdák, mert ha az idén el nem pusztítjátok a szőlőmolyokat, esztendőre nem szüreteltek egy hold szőlőről egy veder bort! (P. H.)

Czigányaink és hangszereik.

Czigányaink szereplését a zenélés terén csakis a hegedű, a hangszerek királynéjág vezethetjük vissza s tudvalevő, hogy a XVI. század elején találta fel a prim-hegedűt *Dolfivogpar* Gáspár olasz hegedűkészítő. Azelőtt a vonóhangszerek énekarok kíséretére használtak, leginkább templomokban. A prim hangot (mert hegedű még nem volt) női énekkel helyettesítették. A fentemlített hegedűkészítőben fogantott meg az az eszme, hogy a brácsából egy kisebb hangszert, a hegedűt alkossa meg, t. i. még csak nagyobb (eselő), *kisbőgő* és brácsából állottak a vonós hangszerek. Bizonyítja ezt az állításunkat az a ténykörülmény, hogy a *Kály Gyula* által összegyűjtött és előadott zene-, ének- és táncdarabok, melyek a 15—17. századig visszanyulnak, egytől-egyig mély tónusban vannak írva s a prim-hegedű teljesen hiányzik. A hiányos és fáradsalmas, hosszadalmas közeledés lehetett az oka, hogy a hegedülés elterjedése 150—200

a negyedóra múlva megszátható és a hegedű hangját megőző lakkot feltalálniok és mire rájöttek ennek a hátrányára, már akkor az olasz készítésének titka az olasz mesterekkel pihent a sirban. Számosan próbálkoztak azt ismét felfedezni, egy berlini hegedűkészítő már 6 éve kutatja. Villaume egész életén át gyógyszerok segítségével kutatta az olaj-lakk készítmény módját, fel is talált színe néve egy lakkot, de az csak borostyánkőpor alkoholon oldva, ugyancsak kemény lakk volt s így fáradságos kárba veszett. A vonói azonban a legjobbak és legkeresettebbek voltak. Nemesanyi színe néve szintén megközelítette annak a készítését, de ez is csak kemény spiritus-lakk volt. Nekem azonban hosszas kutatás és fáradozás után sikerült feltalálni egy olaj-lakkot ezelőtt 3 évvel. Hogy ez mily fontos a muzsikuskora, művészekre általában, bizonyította az a tény, hogy egy lipcei szaklapban (*Zeitschriften der Instrumentenbau*) egy évnél tovább folyt a vita, melyben a bécsi, lipcei, berlini, londoni és budapesti hangszerkészítők résztvettek, sőt a kereskedelmi miniszterium figyelmét is felkeltette. A budapesti muzsikuskok ismerik, a vidékieknek szívesen megmutatom azt. Én erősen hiszem, hogy találmányom sikerült, mert az tényleg olajból van. Fontosságát bizonyítja az is, hogy cigányaink, nincs az a kincs, amiért őseiktől rájuk maradt hegedűket eladnák.

évet vett igénybe s így e korszak esik össze a legelső nevezetes hangszerkészítő, u. m. *Amati, Quarnerius, Stradivarius* stb. korszakával s ennek megfelelőleg ugyancsak ebben a korszakban tüntek fel jelesebb cigány muzsikuskaink, u. m. *Czinka Panna, Bihari* stb.

A XVII. században már sürűben találunk jeles cigányzenekarokkal. Főuraink majdnem mindegyikének volt saját protegált cigányzenekara s Olaszországból. Cremonából hozták cigányaink részére a vonós hangszereket. A kath. székességizák templomi zenekari részére a püspökségek szintén sokat hoztak.

Ma már azonban egész Olaszországban alig találunk hegedűkészítőit és a mai korban készült hegedűk még sem közelíthetik a XVII. században készült hegedűk jószágát és finomságát; mert a hegedűkészítés korunkban aláeslyedett az ugynevezett tucatos munkára. A famunkát hegedűkészítőink épp oly pontosan és jól képesek elkészíteni, mint annak idején a cremonai mesterek, de a fődolgot, a lakkozást, éppen ezen lázas tucatos készítés közben bünsön könnyelműséggel elfelejtették utódaiknak betanítani és ma a legjobban elkészített hegedűt kökeménységű kalofonium-, spiritus- és sellak-lakkal vonják be s ezáltal a hegedűnek édes, éneklő hangját tönkreteszik. Az olasz mesterek oly lakkot használtak hegedűikhez, melynek kezelése és száritása 2—3 évet vett igénybe. A magasztok a kóhol (spiritus) feltalálásával a 18-dik század elején sikerült azt

Czigány zenekaraink fejlődésével szorosan összefügg a cimbalom. Mint könyvünköl látható, csak 20—25 év óta találkozunk cimbalom-művészekkel. Erkel bevezette az operába s a népszínházba is behozták. Mióta pedig iskolája van, egyre terjed s ma már nagy irodalommal rendelkezik. Czigányzenekarainkban, melyek külföldön jártak, a cimbalom általános feltűnést keltett, sajátosságos kellemes hangjával, melyet Pintér testvérek, Horváth József és még számosan remekül kezelnek. Öreg cigányoktól hallottam, hogy egy névtelen cigány, nem lévén más hangszere, *kihústa az asztalfőkjét, azt felhúta acélluvorkát és meg volt az első magyar cimbalom*. A kinaiak azonban már régebben ismerhették a cimbalmot, mert a nemzeti muzeumnak kina-japán gyűjteményében látható egy kis cimbalom, mely azonban nem oly tökéletes, mint a miénk, amennyiben azon csak egy szál hur van egy hangra feszítve, míg a magyar cimbalmon három, illetve négy hur van egy-egy hangra szerelve, mi által oly hatalmas zenét lehet vele kifejezni, akár egy pianóval. Hogy az uri közönség közt is annyira elterjedt, annak tulajdonítható, hogy míg a zongorát 5—6 évig kell tanulni és alig 10% válik be zongoristának, addig a cimbalmozást 6 hónap alatt meglehetősen, 2 év alatt tökéletesen el lehet sajátítani. Természetes, hogy a cimbalom ilyforma felkarolásának a cimbalomgyártás terén is meg van a hatása, amennyiben ez alatt a 20—25 év alatt hozzávetőleges számítás szerint

körülbelül 10,000 czimbalom van hazánkban forgalomban. Én magam üzletem fennállása óta 10 ezren felül készítettem, újabb időben Angliába, Németországba, sőt legújában Amerikába és Madagaszkárba is szállított czimbalomokat. A hangszer-kiállításán Ó Felsége a királynak is feltűntek remek czimbalmain s a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott úgy szép kiállításáról, mint kitűnő hangjáról, melyet kis leányaim a „Szózat”-nak kettesben való előjátszásával mutattak be Ó Felségének.

Czigányzenekarainkban a mult században használták vegyest a rőzfuvó-hangszereket is. Ma azonban az ő finom halló-érzékük nem tűr meg semmiféle lárms hangszert.

Általában ez idő szerint a zenekarokban következő hangszereket használnak czigányainknál: prímbegődők, brácsák, kontrák, kishógó, nagybógó, kis síp, nagy síp (klarinétek) és czimbalom, E hangszereken természetesen már kicsi koruktól fogva kezdenek játszani és amely hangszer kezeléséhez hozzáfognak, rendszerint amellett a hangszer mellett maradnak egész életükön át. Így leintséges az, hogy játékkukat az egyes hangszereken a legnagyobb tökéletességre fejlesztik. Budapest, 1896. július 10-én.

Horváth István
hangszerkészítő,
József főherceg udvari szállítója.

MUHR GYÖRGY.

(Mai képünkhöz.)

Fővárosi szaktársaink egyik kiváló alakjának jól sikerült arcképét mutatjuk be mai számunkkal t. olvasóinknak.

Muhr György a kerepesi-ut 44 szám alatt levő nagyvendéglő tulajdonosa született Vasmegegyében, hol iskoláinak bevégzése után a pincézri pályára lépett s ifjú kora óta szakképzett művelője vendéglői iparunknak. Számos éveken keresztül a Lipót-ter II sz. alatt volt jöhírű vendéglője, míg néhány év óta a kerepesi uton a népszínházal szemben levő díszes vendéglőnek a tulajdonosa. A közügyek iránt lelkesen érdeklődő jószívú ember és jó hazafi. Presbytere a Deák-terti ev. egyháznak. Szakparunknak pedig hivatalos művelője. Férfi kora delén álló családapá, kinek hasznos és tevékeny munkásságaihoz sok szerencsét kívánunk. Isten éltesse soká!

KÜLÖNFÉLEK.

A »Vendéglősök Lapja« szerkesztőségét és kiadói hivatalát valamint a Vendéglősök országos közvetítő-intézetét a mai naptól kezdve VII. ker. Klauzál-utca 2 szám I. emelet (Kerepesi-ut sarok) alá helyeztük át. A czimjünkre érkező mindennemű postai küldemények, előfizetések stb. ide intézendők.

— **Érdekes bankett** volt e hó 14-én a néhai Szalonaty vendéglőben abból az alkalomból, hogy e vendéglőt Walter Károly kolozsvári szaktársunk e napon átvette. Egy hosszú asztal volt tömve csupa jóbarátokkal, akik a midőn sajnálatukat fejezték ki a fölött, hogy Szalonaty György szaktársunk erről a helyről távozik, egyszerűsággal megnyugtatták őket, mert az üzlet nem kevésbé szakavatott, szorgalmas és buzgó főnökre talált Walter urban, a kinek minden igyekezete oda irányul, hogy vendéglői kényelmének és kívánóságainak minden tekintetben eleget tegyen.

Hogy a bankettéről is beszámoljunk, elmondhatjuk, hogy egymást érték a jobb-nál-jobb, szélesleves tőztek. Beszelt a mi szerkesztőnk, az eladó, a vevő, lapunk néhány munkatársa és még többen. A jó kedv rőzsa felhője szegte be a láthatárt minden oldalról, így hogy csak azt láttuk, a mi a jó hangulatot éleztí. Lassanként besomfordáltak azok a fekete képű muzsikusi gyerekek is, a kik semmiféle kaliberű mulatságról le nem maradhatnak és huztak a nótainkat egyremásra, hogy majd a szívünk szakadt belé. Egyszerre csak a mi kedves szerkesztőnk fölrik az asztaltól, kiragadja egyik Phlaxo-ivadék kezéből a hegedűt, és a primás, valamint az asztaltársaság nem csekély bámulatára oly szépen játszott, hogy bizony becsületére válnék még egy vidéki primásnak is.

Ezután újra megindult az asztal körül az élénk társalgás. Noha mindnyájan ismertük a jöhírű üzletet, ismerjük a Walter szaktársunk rátermettségét és képességeit, mégis mindnyájan tiszta szívvel szerencsét kívántunk neki. Ő ezt megleghatlan köszönetre meg és szavaiból újra elég garanciát látnak arra nézve, hogy az a *Kerepesi-ut 36-ik* szám alatt levő étterem az ő fáradságtalan szorgalmának igazi tükörképe lesz, egyszerűsággal ismervé a budapesti közönséget, nyugodtak vagyunk a felől, hogy e helyiséget a saját jóléte és kényelme érdekében föl fogja karolni.

Mi mindjárt meg is törjük a jeget az által, hogy főhadiszállásunkat itt tartjuk és szerkesztőségünk e hó tizenötödike óta már e ház (Kerepesi-ut 36. Klauzál-utca sarok) első emeletén a most már Walter-féle étterem fölött van. Avar.

Tisztelt olvasóink kényelmére.

Hogy ne csak a szakunkba vágó dolgokban álljunk a t. olvasók rendelkezésére, hanem bármilyen kérdésekre is alapos feleleteket adhassunk, szerkesztőnknek sikerült a közélet számos kiváló emberét megnyerni azal ezérra, hogy esetleg a t. olvasók által szerkesztőségünkbe intézendő bármilyen kérdésekre, mint hivatottak, szakavatott és világos fölvilágosításokkal szolgáljanak. Kérjük tehát t. olvasóinkat, ha bármily dologban kételyük támad, forduljanak bizalommal kérdéseikkel szerkesztőségünkhez, mi aztán vagy a szerkesztői üzenetben, vagy válaszbélyeg beküldése esetén levélben ingyen megadjuk a kimerítő, pontos fölvilágosítást.

Ez új terhet is igaz ügybuzgalomból azért vittük vállainkra, hogy t. olvasóink mindennemű igényeit hovatovább annál jobban kielégíthessük.

— **Zsüri-tagok választása.** A XIX. (élelmi szerek) csoport kiállítását megalkotották zsürijüket, a melynek tagjai lettek: Bélaváry-Burchard Konrád, Zwack Miksa, Gerbeaud Emil, Deutsch József, Natter Ferenc, Prückler Adorján, Mocnik Lajos, Glück Frigyes, Braun Arthur, Mayer Emil, Lütte József és Törley József. — Ma délelőtt a XIV/b. (textil) csoport kiállítói a következőket választották meg zsüri-tagokká: Haltenberger Rezső, Siposs A. Gyula, Scherg Vilmos és Wollák Gyula. Most már a kiállításnak valamennyi csoportja megalakította a maga zsürijét.

— **Esküvő.** Pulay Gyula fővárosi vendéglős szaktársunk f. hó 4-ikén esküdt örök hűséget Stóger Gizella kisasszonynak. Boldogság legyen frigyük kísérője!

— **Az éheső tanulók érdekében** a következő felhívást kaptuk dr. Rupp Kornél főgymnasiunasi tanártól, a Tanulók Lapja szerkesztőjétől: Többen vannak a vendéglős urak között, akik nemes szívök jószágától

indítva, ingyen kosztal (ebéddel és vacsorával) látnak el, szegény tanulókat. Arra kérjük a többi igen tisztelt vendéglős urat, kis vállaikkal el egy egy éhező tanuló élelmezését, hiszen dús asztaluk maradékaiból telik bőven. Az illetőknek így a megélhetést és tanulmányaik elvégzését biztosítva, mily jól fog esni egykor, ha a magát élékelő polczra felküzdő fiatal emberek hálás nyilatkozataiból megtudják, hogy mily sokat köszönhetnek azok az ő jószívűségének. Míg a nemes cselekedet becsületökre válik, másfelől a vendéglősök tekintélyét és tisztelét emeli. Alulírott szerkesztő tisztelettel kéri a t. vendéglős urakat, legyenek szívesek a hozzá (IX. Soroksári-u. 31. sz.) küldendő ajánlataikban megemlíteni: 1) hány tanulóét fogadnak el; 2) ebédre és vacsorára-e vagy csak ebédre; 3) teljesen díjtalanul-e, nem lévén kizárva az az eshetőség sem, hogy az illető tanuló a vendéglős urak gyermekeit mint instruktorkor vagy nevelők a koszt fejében oktassák; végül 4) esetleg némi kedvezményes árért (pl. ebéd 6 frt, vacsora 3 frt) volnának-e hajlandók bizonyos számú tanulóknak kosztot adni. A szíves ajánlatok mielőbbi beküldését kéri tisztelettel Dr. Rupp Kornél főgymn. tanár, a Tanulók Lapja szerkesztője.

— **Paczolay János** a kiállítás levő kassai sörköstöl vendéglőse átvette a Csengeri-utca 2 szám alatt levő Mayer-féle „Gondlózó”-vendéglőt Budapesten.

— **Drágaság hazugság!** Hogy a kiállítás miatti drágaság csupán élelmeinké kényelmezésben létezik, legjobban bizonyítja *Hujber Mihály* (Gólyatelep, Erzsébet királyné ut 55.) étlapja, a mely szerint a leves 5 kr., a marhahús, a főzelék, a tészta, a gulyás, a pörkölt és a pesenyé kis adagja 12 kr., nagy adagja pedig 16 kr., a bor literje 30, 40 és 50 kr., a sör pohara 8, korsója 12 kr. Ha még megemlítjük, hogy Hujber ételei kifogástalanul jők s hogy kivüle egész sereg más becsületes magyar kocsmárosnál lehet ugyanilyen áron étkezni (igy Kovács Imréné, Csömör ut 17.) akkor valóban meg kell botránkoznunk a nemzetiségünk sajátja által világágra kőrült hazugságok felett a mi vendéglőink hallatlan drágaságáról.

— **Üzleti hírek.** Szűcs Lajos, a budapesti „Központi szálló”, majd a Kövesi-féle nagyétterem főpinczére az ifj. Kommer Antal tulajdonát képező „Metropol” szálloda szobafőpincézri állását vette át. — Bauer Dénes és Jakab Károly a Trattner Gasztáv tulajdonát képező „Balatoni csarda” főpincézri állását vették át a kiállítás területén. — Putzer Mihály főpincézert Bártfán, Hísz György pincézert Győről pedig a budapesti „Muzeum” kávéházban nyertek alkalmazást.

— **Szombathelyi nyugdíjalap gyűjtő társaság,** junius havi kimutatása. Szabaria étterem 6 frt 20 kr., Szabaria polg. szoba 6 frt, Pannónia kávéház 50 kr., Városház vendéglő 27 kr., Hungaria étterem 30 kr., Hungaria kávéház 1 frt 80 kr., Partli József vendéglő 65 kr., Kaposy Jenő Keszthely 2 frt, Kántor Ferenc Körmond 70 kr., Horváth József Körmond 48 kr., Oehsenhofer Károly, Körmond 48 kr., összesen 19 frt 38 kr. Helybeli takarékbán 73 frt 19 kr., = 92 frt 57 kr. Központban 300 frt, = 392 frt 57 kr., % 93 kr. Főösszeg 393 frt 50 kr. Köhler György, pénztárnok.

— **Sperl Nándor** a Baross-utca 129. sz. alatt levő vendéglői üzletét eladta s egyidőre pestmegyei birtokán keres üdülést megrongált egészségi állapotának.

A szakirányú tanonciskola igazgatósága folyó évi május 26-án 176. sz. a. kelt átiratában arról értesítette az ipartársulat elnökségét, illetve a választmányt, hogy az iskolában az előadások a fent mondott napon befejeztettek és hogy innépeles záróvizsgálat nem volt tartható, mert a növendékek a kiállítás által előidézett munkatöbblet következtében csekély számban látogatták az iskolát. Végül, hogy az 1895—97-iki iskolaévvál 1896. október 1-ével kezdődik.

— Uj borozó helyiség. *Patócs* Lajos előnyösen ismert fővárosi hentes mester, a József-körúton levő hentes- és csemegeüzlet mellett borozó-helyiséget nyitott.

— Kávéház átvétel. Budapesten az Erzsébet-körúton levő „*Franciaia*”-kávéházat *Fischer* Antal kolozsvári szaktársunk vette át.

— Szálloda átvétel. Aradon a „Nádor” szállodát *Singer* Albert szaktársunk vette át és azt újonnan átalakította.

— A műborjómás rendkívül sok kalamitást okozott a hazai borkereskedelemnek és nevezetesen Fiume borkereskedelmét diszkreditálta. Tudvalevően Triest az őttelepe ennek az új iparágának és az osztrák hatóságok az ismételt felszólalások dacára nyugodtan nézik a boriparosok üzemleit. Néhány nap előtt megemlítettük, hogy egy nagyobb műborküldeményt foglaltak le Fiumében. Eleinte azt hitték, hogy a lefoglalt szállítmány olasz eredetű. A gyanúsítás ellen élesen tiltakozott a fiumei olasz borászati állomás igazgatója, s kijelentette, hogy a műbortörvény daczára a műborkor gyártása ijesztő mértékűt ölt Fiumében is. A törvény értelmében lefoglalt szállítmány czimzettje, *Pick Izidor* fiumei bornyagykereskedő ellen megindították a vizsgálatot. A czég főnöke bevallotta, hogy a szállítmányt egy Triest melletti műborgyárból vette. A szállítást azért történt *Metkovicz* azt, hogy a bor valódi eredete el legyen titkolva. A vámhivatal a triestzi hatóságoktól hivatalosan, sürgős átiratban megkereste, de jellemezte, hogy eddig választ sem kapott. A vámhivatal kiderítette, hogy a triestzi műborgyárak, hogy gyanút ne keltsenek, boraikat mindig isztriai vagy dalmát kikötőkön át küldték Fiumébe.

— Kisujszálláson a nagyvendéglőt *Dalla* Károly szaktársunk vette át s azt teljesen díszesen átalakította. Sok szerencsét.

— Dévabányán *Hálmán* Károly vendéglős szaktársunk a „Kacsá”-hoz czimzett szállodát vette át.

— A szombathelyi pinczér-egyletbe újabban a következő tagok vettek fel: *Matits* Károly, *Baumgartner* Károly és *Müller* János, mindháman Szent-Gothárdról.

— Vendéglő átvételek. Budapesten a Kerepesi-út 36. sz. alatt levő Szalon-tay-féle (völ Bányai) vendéglő üzletét *Walter* Károly szaktársunk, a tövisi vasuti vendéglőnek, majd a kolozsvári „Hungária” szállodának évek hosszú során volt bérlelte vette át s azt f. hó 14-ike óta személyes felügyelete alatt vezeti. *Valter* Károlyban Kolozsvárról történt eltávozásával sokat veszített az ottani vendéglős kar és a pinczér-egylet, melynek buzóg és tevékeny elnöke volt, de annál többet fog nyerni a fővárosi ipartársulat, mert sokoldalú képzettsége s a közügyek iránti érdeklődése eléggé ismeretes. Vendéglőjét a nagyközönség már is tömegesen látogatja, mely körülmény a jó konyháról s kitűnő italairól tesz tanubizonyosságot. Isten hozta körünkbe!

— Hogy mulatnak Berlinben. A berlini kiállítás ugynevezett mulató parkjának legeredtebb különlegessége a „*Wurzelsepp*”, a ki valami pálinka-félet mér ott ki és egyuttal a berlinieket legválogatottabb gorombaságokkal szórakoztatja. Ez a derék német a minap különös módon üdvözölte jövendőbeli királyát, *Lajos* bajor herceget, a ki a kiállításban járt. A herceg a körvasutról látta meg az öreget, a mint tarisznyájával arrafelé ballagott és müncheni dívat szerint köszöntötte őt.

— Adj! Isten.
A *Wurzelsepp*, a ki nem a legjobb kedvében volt, így felelt erre:
— Te is itt vagy, királyi fenség, mit akarsz ebben a csunya Berlinben?
— Az iparkiállítást akarom megnézni, felelt a herceg nevetve.

— No ugyan, látsz is itt valamit, dörmögött az öreg. Honnan jöttél?
Mídon a herceg azt felelte arra, hogy *Hamburgból* jött, nem sok ideje van és tovább kell utaznia, az öreg kezét nyújtott neki és azt tanácsolta, hogy Berlinben ne „*vedreljen*” sört.

A herceg nevetve ígérte ezt meg és távozni akart. Az öreg azonban így szólt még bucsuzól:

— Te királyi fenség, mielőtt elutazol, jer be hozzám egy kupica pálinkára; sohasz szegyled magad, más tisztességes ember is felkeres engem.

Ezzel meglegyintette óriási kalapját és eltűnt.

— A bukktkártyagyár mérlege. A viszontagságos életű Első magyar kártyagyár részvénytársulat most készül el azzal a mérlegével, mely már magában foglalja a vállalatnál előfordult üzelmek számszerű követezmenyéit. E mérleg 25,449 forint veszteséggel záródik. Azonban ehhez hozzá kell számítani azt a 25,000 forintot is, mely „*kész gyártmány*” cziműen van a mérlegbe beállítva. E készlet ugyanis ama bizonyos „E” betűs kártyákból áll, melyek tudvalevően egy fityinget sem érnek. A társaság közgyűlése a legközelebbi napokban lesz s a részvényesek erősen készülődnék, hogy számon kérjék ott az igazgatóság cselekedeteit.

— A szőlőmoly. Az a vészkiállítás, a melyet *Jókai* a minap közzétett, megjlesztette a szőlősgazdák ezreit. A kérdészködsének se szeri, se száma, mindenfelől a vészről tudakozódnak és éppen ez a körülmény adja kezünkbe a tollat, hogy a föl-zavart kedélyeket kissé megnyugtassuk. Any nyír már most is konstatálhatunk, hogy a *Jókai* felszólalása nem volt alpnékiül való, mert a budai részeket, kivált a budai hegyek szőlőiben valóban mutatkozik már ez a káros rovar, a *mily immár, mint hernyőcska* tóplálkózik a szőlőfűrtökön. A szőlőmoly (cochylis anbiquilla) azonban az ország más részeiben — legalább tudunkkal — még nem mutatkozik. Jó lesz azonban mindenesetre figyelmesen vizsgálatni a szőlőket és főképp a gyanús szőlőket, mert ha már a *budai oldalon föllépett, könnyen föltámadhat* másutt is, kivált ha az idő kedvező elterjedésére. Az eső azonban a szőlőmolyra káros és így igen könnyen megcsik, hogy a hudi oldalokon s nagyobbrára el fog tűnni ez a kártékony férgeske. A földmivelségi miniszter, minthogy hire ment, hogy a szőlőmoly már a kecskeméti és halasi szőlőket is megtámadta, kiküldte szakközegét: *Jablonowszky Józsefet*, az orsz. rovartani állo-

más főnökét a szőlők megvizsgálására s mint egy kecskeméti távirat jelenti, *Kecske-méten* még sehol sincsen nyoma a szőlőmoly-nak. Egyelőre tehát országos csapástól nincsen okunk tartani, mindenesetre azonban jó lesz részen maradni!

Károslhmárfó A. droguista mai számunkban közölt hirdetését ajánljuk t. olvasóink becses figyelmébe.

— *Guzsa Samu*, Nagy Enyedi szállodás tegnapielőtt *Gleichenbergben*, a hova átülés végett ment, elhunyt. *Vásárhelyi Nagy János*, legutóbb *József főherceg* telepen volt vendéglős é napokban *Ráczkevé*n meghalt.

LEGUJABB.

Lapunk zártakor veltük a következő levelet:

Rév-Fülöp, július 1896.

Kedves barátom Gyurka!

Ritka öröm fogott el, midőn szememeit kedves lapod hasábjain újra meg újra végigtutattam. Ha szeretett nőm betegsége távol nem tart a fővárostól, magam lettem volna az első, aki pótolhatatlan lapod újból való megindítására buzdítottalak volna.

De most már csak egy az óhajtam! A te kezeidbe lévén letvé a magyar vendéglősök érdekeinek nagy része, ha már tollad újra meg-ragadtad légy erős bástyája a mi érdekeinknek, hogy a sors hullámait erőt ne vehessenek rajta.

Én részemről Isten áldását kívánom működésedre. Ugy legyen.

U. I. Egyszerűs mind becses lapodat mátló fogya újra megrendelem. Igaz barátod:

Lieger Gyula, szállodás.

Szerkesztői üzenetek.

Posch Gyula urnak (Szombathely) becses közleményeit érteszükre miatt a jövő számban közöljük!

Szeményi Ferenc urnak (Pés) Leveledet vagy személyes látogadásodat várom.

Takats szerk. urnak (Nagy-Kőrös) Közlöttük. Becces figyelméért köszönjük!

NYILTTÉR.*

A t. vendéglős urak figyelmébe.

Van szerencsém a t. vendéglős urak szives tudomására hozni, hogy **savanyított hordó-káposztámat** kis- és nagymennyiségben elárusítottam.

Ara kicsinyben kilönkint 10 kr. (nagybani vételnél árkedvezmény biztosított) raktárból vagy minden esztőtörték Szabadság-téri és vásármapok a Táklyi-téri piaczon.

Midőn a tisztán (borkó nélkül) kezelt káposztámat a t. házi urhölgyeknek és vendéglős uraknak ajánlom, maradtam kiváló tisztelettel

Schrodt Lajosné,

káposzta-elárusító.

Arad, Trombita-utca 19. sz.

NB. Ajánlatos, hogy a t. rendelők saját érdekeikben megrendelőseiket szerdán és szombaton este raktárámban eszközöljék.

Az árkülömbözetről t. megrendelőimet mindenkoron értesíteni fogom.

Boreladás.

Saját termésű **kitűnő fehér bor**, mintegy 80 hektoliter, **veres bor**, mintegy 40 hektoliter **eladó.** — Értelkezhetni **K. FARKAS JÓZSEF** urral **Nagy-Kőrösön.**

* E rovat alatt közölttekért felelősséget nem vállal a Szerk.

Felölök szerkesztő: **IHÁSZ GYÖRGY.**

Finacsek József

férfi-szabó

Budapest, IV., Kalap-utca 21. sz.

Ajánlja magát minden e szakmába vágó munkák mérték szerinti elkészítésére a legújabb francia- és angol szabás után. Ugyiszintén vegyeszeti tisztítást valamint javítást és műtömő munkát gyorsan és jutányos áron készít.

Alapított 1869.

Kitűnőnek bizonyult

SÖRMÉRŐ

KÉSZÜLÉEK

lég-

vagy szénsavnyomással

szabadalmazott hűtővel

ajánl

WATTERICH ARNOLD

BUDAPEST, dohány-utca 5.

Költségvetés ingyen.

Bőrszivattyú, sörpezgősapok, minden botbetegség elleni ozikkok.

Essencziák a rum-, likőr- és ecetkészítéshez hideg uton, minden készülék nélkül.

Képes árjegyzék és kezelési könyv ingyen.

Budapest legolcsóbb szállodája

„Stefánia” Szálloda.

VII., Murányi-utca 53. sz.

Közvetlen a kiállítás mellett 70 teljesen új berendezett szobával.

Kártschmároff orosz főregirtó!

Kártschmároff A. Budapest, VIII., Kerepesti-ut 41.

Csomagokban:

kr. 10, 20, 40, 85, 1.30, 2.50.

KONYHAFÉREG
—(SCHVAB)—
ORSZBÓGAR ÉS TÚSBÓN

IRTÓ-POR

KÁRTSCHMÁROFF A
DROGISTA

BUDAPEST
KEREPESI-UT 41 SZ.
ADRIA SZÁLLÓ ÉPÜLETÉBEN

Aethericus olajok, eszenciák, színek, vegyszertől készítmények, piperezikkek, illatszerek, gazdasági és háztartási cikkek raktára. — Vidéki megrendelések jutányosan eszközölteinek.

Kártschmároff orosz főregirtó!

Kártschmároff A. Budapest, VIII., Kerepesti-ut 41.

Kézdivásárhelytt

a főtér legszebb pontján ujonnan épült

„Millennium“

szálloda,

nagy kávéház, étterem és fényes berendezésű vendégszobákkal stb.

azonnal kiadó.

Értekezhetni Dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd úrnál

Kézdivásárhelytt.

IHÁSZ GYÖRGY

Budapest, IV., Kalap-utca 15. sz.

Hatóságilag engedélyezett és

1000 forint

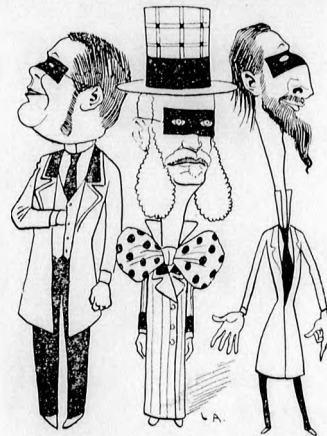
óvadékkal ellátott

országos

közvetítő intézete

elhelyez szállodai, vendéglői és kávéházi személyzetet, közvetít üzleteladásokat és vételket.

Le az álarccal!

Álare nélkül láthatók a „PLASTICON-“ban

(a főváros legszebb látványosságá)

Andrássy-ut 69.

Szállodák, Éttermek, Vendég-

lökben általában elterjedt és finom kiállítású

kedvezm. étkező-jegyfüzetek

utánozhatlanok, számozva, czimnyomattal

füzetekint 5 krajczárért szállít mindennemű

számozott étkező-jegyek egyedüli gyárhelye

Reform-jegyek gyára Egerben (Hevesm.)

Minták, árjegyzék, költségvetések ingyen és bérmentve.

PEZSGŐ — CHAMPAGNER.

LOUIS FRANÇOIS & Co.

PROMONTOR.

Kitüntetések:

Paris 1889. ÉZÜST-ÉREM.
Nizza 1890. ARANY-ÉREM.
Lissabon 1890. Hors Concours és NAGY DIPLOM.
Temesvár, NAGY ARANY-ÉREM.

Auszeichnungen:

Paris 1889. SILB. MEDAILLE.
Nizza 1890. GOLD. MEDAILLE.
Lissabon 1890. Hors Concours und GROSSES DIPLOM.
Temesvár, GROSSE GOLD-MEDAILLE.

Főképviselek: — General-Vertretung:

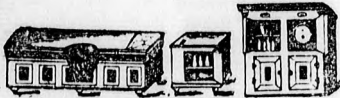
RUDA és BLOCHMANN

BUDAPEST, Akadémia-utca 16.

✱ Cs. és kir. szab. jégszekrények gyára. ✱

STILLER JÓZSEF BUDAPESTEN,
gyár- és iroda: Dohány utca 39.

Ajánlja törvényszerűen védett és elismert legjobb szerkezetű, kitüntetést nyert hűtőkészülékeit: sör, víz, vaj, nyers hús hűtésére, ételhűtőket házi szükségletre, fagyaltat készülékeket, fagyaltat reszeveitokat, bormérés berendezéseket és legújabb szerkezetű pezsgő-csapokat. Képes árjegyzékek ingyen!

14450 szám. Magy. kir. államvasutak üzletvezetőség Kolozsvárt.

PÁLYÁZAT.

A magy. kir. államvasutak Nagy-Szeben állomásán berendezett **VENDEGLŐI ÜZLET**

1897. évi jan. hó 1-től számítandó 3 évre bérbe adandó lévén,

annak bérbeadása iránt ezennel **pályázat nyitattik.**

Felhívtnak ennél fogva mindazok, kik a nevezett állomási vendéglőt bérbe venni óhajtják, a szabályszerűen bélyegzett és bizonyítványokkal felszerelt ajánlatukat legkésőbb

f. évi augusztus hó 25-én déli 12 óráig

a magy. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége általános osztályához (titkárság) czimezve küldjék be.

Az ajánlatok külön lepecsételt borítékban küldendők be és a boríték következő megjegyzéssel látandó el:

Ajánlat a nagyszzebeni állomási vendéglő bérletére.

Az ajánlattevő köteles a kolozsvári üzletvezetőség gyűjtőpénztárához **f. évi július hó 25-ig bánatpénzképpen 200 forintot készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban letétbe helyezni, vagy oda posta útján külön borítékban beküldeni, mivel különben az ajánlat figyelembe vételül nem fog.**

Az üzletvezetőség fentartja magának a jogot, hogy az ajánlattevők közül, tekintet nélkül a felajánlott összeg magasságára szabadon választhasson.

A vendéglőre vonatkozó feltételek a magy. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége III. osztályában tudhatók meg (Emke palota I-ső em. 24. ajtó), a melyekre nézve e helyen is megjegyeztetik, hogy a bérbe adandó vendéglői üzletben **csak is a hazai sör lesz kimerhető.**

Végül megjegyeztetik, hogy a vendéglőhöz, az üzleti helyiségeken kívül a bérli czéljaira szolgáló magánlakás is adatik.

Kolozsvár, 1896. július hóban.

Az üzletvezetőség.

Bleiziffer J.

baromfi kereskedő és hizlalda tulajdonos

UJ-SZENT-ANNA.

Ajánlja mindennemű baromfiat a legolcsóbb napi áron. Árjegyzék ingyen és bérmentve!

A t. szállodás és vendéglős urak becses megrendeléseit tisztelettel kéri

Bleiziffer J.

Uj-Szt-Anna.

Szállodai és vendéglői

berendezés, u. m. **butorok, ágyneműek, asztali és konyhai tárgyak**, bár használt, de tisztességes, használható állapotban megvételre kerestetnek.
Ertekezhetni e tárgyban

Schefftsik István

szállodatulajdonossal Szolnokon.

Bor-eladás.

Méltóságos gróf Esterházy Pál ur tulajdonát képező **badacsonyi pinczéségben fekvő saját termésű, mintegy 575 hektoliter badacsonyi és kis-örsi fehér és vörös** — különböző évbeli

6- és 1895. évi új borai

f. évi július hó 28-án Badaacsonyan

a helyszínen tartandó árverésen **kisebbs-nagyobb részletekben** eladatni fognak.

Vevők a megvett bor árának felét azonnal foglalóképpen lefizetni, a bormennyiséget pedig az ár végleges lefizetése mellett **f. évi augusztus hó 31-ig saját kiliterezett hordóikba átvenni** tartoznak.

Árverés napján a **tapolecai állomás** a reggel 9 órakor érkező vonatnál **urasági kocsi** állandak a **t. evők rendelkezésére**, mely őket Badaacsonyba szállítják.

Bővebb felvilágosítás az uradalmi számvévőségénél **Devecserben** (Veszprémmegye) nyerhető.

Devecser, 1896. június 26-án.

Az uradalmi igazgatóság.

BORHEGYI F.

ezelőtt **Láposy F. és társa**

palackozott bor, pezsgő, likőr, cognac, rum és thea főraktára

BUDAPESTEN,

Gizella-tér 1. szám (Haas-palota)

Ajánlja a legjobb

francia és magyar pezsgőket, cognacot és likőröket **gyári áron.**

Belföldi borait az első hírneves bortermelőktől legjutányosabb áron szolgáltatja.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Szőlő és Borgazdasági Lapok

A szőlő- és borgazdaság minden ágát felölő korszerű szaklap.

Főszerkesztő: Engelbrecht Károly,
m. k. szőlőszeli és borászati közp. főfelügyelő.

Felölős szerkesztő: báró Radossevich Tódor.

Előfizetési árak:

Egész évre 5 frt. Félévre 2 frt 50 kr. Negyedévre 1 frt 25 kr.

A lap hetenkint egyszer (vasárnap) legalább is 16 oldal terjedelemben, ábrával ellátva jelenik meg.

Mutatványszámot szívesen küld a kiadóhivatal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Hajós-utca 11.
(szemben az operaházzal).

Valódi első minőségű

FEHÉR BORO

100 literen felüli mennyiségben, hektoliterenkint 22, 24 és 28 forintért szállíttatnak utánvétellel. Mintaküldemények 56 litertől feljebb. Hordók előállításában számmittatnak, s 6 héten belül visszavételnek.

Kelety Lujza, Szászsebes, Erdély.

„MARGIT”

GYÓGYFORRÁS,

„magyar selters”

Vegyelmezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szorénés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsav tartalma kiváló hatásnak bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsav esakélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól. ellenben félig kötött szénsav gazdsága a gyógyhatásu alkatrészeknek a beteg testrésekbe való gyors és biztos felvételét eszközi. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalomban erősebb ásványvizsek, mint a **seltersi, gleichenbergi, tüdőbajokban** különösen a **tüdővérzéséknél** már nem alkalmazhatók, a Margit forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeiben, különösen a legátogatottabb **Görbersdorfbán** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapestben: dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kéty, dr. Barabás; Bécsben: dr. Bamberger, dr. Duschek, stb. a legjobb eredményel alkalmazzák a **légző-, emésztő és húgyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

præservatív gyógyszernek bizonyult a **kolera-megbetegedés** ellen,
borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főrkár

Édeskuty L.

cs. és k. és szerb
k. udv. ásványviz-
szállítóval
BUDAPEST.

Ügyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglősökéi

Vendéglősök figyelmébe!

A millenniumi kiállítás tartama alatt szállítunk mindennemű

hizlalt baromfit

mely baromfi naponta frissen lesz ölyve, este feladva, reggel Budapestre érkezik, tehát romlásnak kitéve nincsen.

Ugyszintén szállítunk baromfi élő állapotban és

friss tojást

a lehető legolcsóbb árban.

I-ső Ujvári baromfi-tenyésztés
Torontál-Ujváron.

A HANGSZERKIÁLLÍTÁSON

mindennap d. u 4—7 óráig

MARGIT és GIZELLA

leányaim saját készítésű czimbalmaimon kettesben hangversenyeknek bélepti-díj nélkül. Ajánlom dusan felszerelt hangszerárkát: **hegedű, fuvoia, harmonika, automaták zenecsel, zongora, czimbalmok** s egyéb hangszereket. **Czimbalom iskola 3.50, czimbalmozók folyóirata** egy évfolyam 4.80. Elfogadok minden szakra vágó javításokat. Képes árjegyzéket ingyen küldök. Tisztelettel

HORVÁTH ISTVÁN,

József főherceg út 63. sz. m. kir. fővárosi udvari szállítója.

Budapest, Károlyi-ut 43. és E:zsébet-körút 2. szám.

SZALONTAY GYÖRGY

vendéglője
BUDAPESTEN,
Károlyi-ut és Klauzál-
utca sarok.

A vidéki és fővárosi közönség legkedvencebb gyülekező és találkozó helye.

A népszínház, a villanyos- és lövönatvasutak közvetlen közelében.

Naponta kitünő czigányzene.

Jó konyháról és kitünő italokról kezeskedik a vendéglős.

Szálloda bérbeadás

Szolnokon a **Schefftsik**-kerthen levő szálloda 17 vendégszobával, vendéglőházzal, számos igen tágas helyiségekkel, egy felette nagy teremmel, mely színháznak van berendezve s esinos és tágas kerttel kedvező feltételek mellett bérbevehető.

Bővebb értesítést a tulajdonos szolnoki **Schefftsik István** ad.

10. évfolyam.

Szőlőszeti és Borászati Lap.

Megjelen Kassán, hetenként egyszer: csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 4 frt

Felévre 2 frt

Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KASSA, „MAURER-UDVAR”

HIRDETÉSEKET

elfogad a kiadóhivatal. Cikkjeink utányomása a forrás megnevezése nélkül tilos.